

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽ/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010013
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013010013.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, Bratislavská 1/a, zastúpeného advokátskou kanceláriou DEDÁK & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 45, Apollo Business Center, za ktorú koná advokát JUDr. Pavol Blahušiak, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisii, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 8, P. O. Box 155, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. RP/087/2012 zo dňa 18. decembra 2012, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporcu č. RP/087/2012 zo dňa 18. decembra 2012, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľka j e p o v i n n á zaplatiť súdny poplatok vo výške 500 eur (päťsto eur) na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v B. V., č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Navrhovateľka sa včas podaným opravným prostriedkom domáhala postupom podľa § 250l a nasl. O.s.p. preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/087/2012 zo dňa 18. decembra 2012. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. alternatívne žiadala, aby súd znížil výšku uloženej sankcie. Súčasne si uplatnila náhradu trov konania.

Odporkyňa (ďalej aj „Rada“), ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupom podľa ustanovenia § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenia v § 31a ods. 4

zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že na programovej službe TV MARKÍZA v programe Televízne noviny zo dňa 15. júla 2012 vysielanom o cca 19:00 hod. odvysielal príspevok Oddychujú a zarábajú obsahujúci informácie o internetovej sprostredkovateľskej službe www.tancovanie.eu, cit.:

„X. G., moderátor: „Dá sa povedať, že dovolenku v zahraničí si spestrujú zárobkom.“

Q. E., redaktor: „Toto je U.. Do zahraničia posiela každý rok desiatky Sloveniek a vraví, že práve v lete je záujem dievčat najväčší. Na Cyprus, do Mexika či Karabiku sa ženú za tým, aby si priniesli slušné peniaze a popri tom si aj dobre oddýchli.“

U., majiteľ tancovanie.eu: „Tie kočky majú celý deň voľno. Môžu ho tráviť tak ako bežní turisti, vylihováním na pláži, môžu dospávať po nočnej, pretože samozrejme, práca v tanečných kluboch je nočná práca. Takže večer na siedmu, na ôsmu, niekde ešte podstatne neskôr, prídu do práce.“ - na obrazovke sa zobratí titulok identifikujúci osobu vyjadrujúcu sa na kameru - U., majiteľ tancovanie.eu. Titulok bol na obrazovke zobrazený cca 9 sekúnd.

Q. E., redaktor: „A za svoju námahu si v zahraničí dokážu zarobiť veľmi slušné peniaze.“

U., majiteľ tancovanie.eu: „Dievčatá, ktorým to tancovanie nesadne až tak úplne, tá práca, povedzme dvetisíc, dvetisícpäťsto eur, a kočky, ktorým tá robota naozaj sadne, si nosia päť, šesť, sedemtisíc eur za mesiac.“

ktoré naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.“.

Napadnutým rozhodnutím podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. uložila navrhovateľke sankciu - pokutu, určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. vo výške 10 000 eur.

Navrhovateľka v opravnom prostriedku namietala, že skutkové tvrdenia, ktoré Rada považuje za reklamné a ako také ich označila vo výroku rozhodnutia č. RP/087/2012 nenapĺňajú definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie. Príspevok odvysielaný 15. júla 2012 bol spravodajského informačného charakteru, ktorý v rámci žurnalistickej praxe vychádza z princípov a zásad žurnalistiky a žurnalistických postupov. Nie je v tomto príspevku zrejماً akákoľvek odplatnosť vzťahu medzi subjektom, ktorý je vysielateľom spravodajskej relácie s názvom Televízne noviny a právnickou osobou s názvom tancovanie.eu. Vysielaním dňa 15. júla 2012 neprišlo ku kumulatívne naplneniu všetkých podmienok, ktoré pre zrejماً a nespochybniteľné porušenie ustanovení zákona č. 308/2000 Z. z. v časti definície skrytej komerčnej komunikácie zákon vyžaduje. Navrhovateľka uviedla, že rozhodnutie Rady č. RP/087/2012 je nepreskúmateľné z dôvodu nesprávne posúdeného skutkového stavu. Navrhovateľka ďalej namietala nezákonný procesný postup a nezákonne získaný dôkazný prostriedok. V dôsledku hrozby finančnej sankcie bola povinná v lehote 7 dní doručiť odporkyni záznam vysielania programu Televízne noviny zo dňa 15. júla 2012. Predmetný dôkaz bol použitý v neprospech navrhovateľky. Prezumpcia neviný zahŕňa právo nevypovedať vo svoj neprospech, ktoré pozostáva z práva odoprieť výpoveď a z práva, ktorým je zaručené, aby nikto nemohol byť nútený predkladať dôkazy vo svoj neprospech. Ďalej navrhovateľka namietala, že uložená sankcia bola v rozhodnutí nedostatočne odôvodnená. Uložená pokuta 10 000 eur je neprimerane vysoká, nemá oporu v dokazovaní a neplní funkcie, ktoré by mala sankcia plniť, t. j. funkciu východnú a preventívnu.

Odporkyňa navrhla vo vyjadrení k opravnému prostriedku rozhodnutie odporkyne č. RP/087/2012 zo dňa 18. decembra 2012 potvrdiť. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejماً, ktoré skutočnosti posúdila ako v rozpore so zákonom č. 308/2000 Z. z. a prečo. Odporkyňa riadne poukázala, že predmetným príspevkom došlo k odvysielaniu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie. V prípade vyžiadania záznamu ide o splnenie povinnosti stanovenej priamo v zákona č. 308/2000 Z. z. Aj výška uloženej sankcie je v odôvodnení rozhodnutia náležite odôvodnená. Preto odporkyňa považuje námietky navrhovateľky uvedené v opravnom prostriedku za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 2501 ods. 1 O.s.p. a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. a na pojednávaní súdu dňa 18. septembra 2014 po preskúmaní dôvodov uvedených v

opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 369-PL0/O-4822/2012, s obsahom rozhodnutia Rady č. RP/087/2012 zo dňa 18. decembra 2012, ako aj s obsahom zvukového záznamu a dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne potvrdí.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne je zrejmé, že v prejednávanej veci skutkový stav sporný nebol. Navrhovateľka v správnom konaní ani v konaní pred súdom nepoprela odvysielanie príspevku s názvom Oddychujú a zarábajú v programe Televízne noviny, ani ich obsah a znenie.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním tohto programu porušila zákonné ustanovenia špecifikované odporkynou v rozhodnutí, a či teda sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia, a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 2501 ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 2501 ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 31 a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 15. júla 2012 v čase cca 19:00 hod. odvysielala v programe Televízne noviny príspevok Oddychujú a zarábajú obsahujúci informáciu o sprostredkovateľskej službe www.tancovanie.eu, ktorý naplnil definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., za čo jej odporkyňa uložila pokutu vo výške 10 000 eur.

Podľa § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. skrytá mediálna komerčná komunikácia je zakázaná.

Podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. skrytá mediálna komerčná komunikácia je zvuková, obrazová alebo zvukovo-obrazová informácia, ktorá priamo alebo nepriamo propaguje tovar, služby, ochrannú známku, obchodné meno alebo aktivity fyzickej osoby alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť, ak vysielateľ alebo poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na propagačné účely a mohla by vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z. z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 5 ods. 1 písm. m/ zákona č. 308/2000 Z. z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí žiadať záznamy vysielania od vysielateľov v prípade potreby.

Podľa § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z. z. vysielateľ je povinný uchovávať súvislé záznamy vysielania počas 45 dní odo dňa ich vysielania v zodpovedajúcej kvalite; na vyžiadanie Rady poskytne vysielateľ záznam vysielania na zvyčajnom technickom nosiči, ktorého druh určí rada v licencií po

dohode s vysielateľom.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a §§ 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 21 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon. Ak sa má pri ústnom pojednávaní uskutočniť ohliadka, uskutočňuje sa ústne pojednávanie spravidla na mieste ohliadky.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. aj zákona č. 308/2000 Z. z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3319 eur do 165 969 eur a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 eur do 49 790 eur, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Na posúdenie naplnenia reklamného účelu posudzovaného príspevku je ho potrebné skúmať ako jeden celok, so všetkými jeho obrazovými alebo verbálnymi zložkami a informáciami, ktoré v nich boli obsiahnuté. Tvrdenie navrhovateľky, že príspevok nereklamoval niečo nové, prevratné je z hľadiska naplnenia kritérií skrytej komerčnej komunikácie právne bezvýznamné. Aj podľa názoru najvyššieho súdu je rozhodujúce, že odvysielané informácie plnili reklamný účel, a teda propagovali daný subjekt. Rada vo svojom rozhodnutí uviedla kritériá, ktoré boli kumulatívne naplnené na to, aby išlo o skrytú mediálnu komerčnú komunikáciu (§ 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z.). Program Televízne noviny je zostavovaný vopred, navrhovateľka zostavuje skladbu odvysielaných príspevkov, a teda ju aj ovplyvňuje, čo je jeden z možných spôsobov zámernosti využívania takejto obrazovej informácie na reklamný účel. Zámer vysielateľa ako pojmový znak predmetnej normy sa neviaže k získavaniu odplaty, ale k následku, ktorý odvysielaním spôsobí. Keď spracovanie programu a v ňom použité výrazové prostriedky smerujú k propagácii, nemožno hovoriť, že ide o náhodné mimovoľné účinky, o ktorých vysielateľ zodpovedajúci za obsah nevedel alebo nemohol vedieť. Prijatie odplaty za odvysielanie takejto informácie môže byť len jeden z možných dôkazných prostriedkov preukazujúcich zámer, neprijatie odplaty však nie je dôkazom opaku. Najvyšší súd zastáva názor, že správny orgán postupoval správne pokiaľ vyhodnotil, že odvysielaním posudzovaného príspevku v programe Televízne noviny sa kumulatívne naplnili zákonné kritériá skrytej mediálnej komerčnej komunikácie. Podľa zákona č. 308/2000 Z. z. sa skrytá mediálna komerčná komunikácia zakazuje. Súd z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia mal preukázať, že odporkyňa v dôvodoch rozhodnutia uviedla skutkové zistenia, ktoré boli podkladom jej rozhodnutia, skutkové okolnosti náležite vyhodnotila, zaoberajúc sa splnením jednotlivých zákonných podmienok skrytej mediálnej komerčnej komunikácie, v zmysle právnej normy ustanovenej v § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. Z uvedených dôvodov podľa názoru súdu napadnuté rozhodnutie odporkyne nie je možné považovať za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Rada je v zmysle zákona č. 308/2000 Z. z. oprávnená na to, aby dohliadala na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a s využitím vlastnej úvahy, ktorú v rozhodnutí riadne zdôvodní, posudzovala odvysielané informácie a príspevky. Rovnako, ak dospeje k záveru, že určitý program, resp. časť vysielania vysielateľa nebola v súlade so zákonom č. 308/2000 Z. z., je oprávnená skonštatovať jeho porušenie a vyvodiť z toho príslušné sankcie.

V súvislosti s námietkou nezákonného procesného postupu a nezákonne získaného dôkazného prostriedku senát najvyššieho súdu poukazuje na klasické rímskoprávne pravidlo „nullus videtur dolo facere, qui iure suo utitur“ (nekoná protiprávne ten, kto využíva svoje práva), podľa ktorého, ak niekto koná v súlade s právom, nemožno takéto konanie považovať za protiprávne, nezákonné. Vysielatelia majú v zmysle § 16 ods. 3 písm. l/ zákona č. 308/2000 Z. z. povinnosť uchovávať záznamy vysielania počas 45 dní od ich vysielania a na vyžiadanie ich poskytnúť Rade. Rada má tejto povinnosti zodpovedajúce oprávnenie podľa § 5 ods. 1 písm. m/ zákona č. 308/2000 Z. z. žiadať záznamy vysielania od vysielateľov. Je pravdou, že na administratívne konanie týkajúce sa porušenia zákona č. 308/2000 Z. z. je potrebné aplikovať zásady trestného konania, avšak je potrebné uviesť, že Rada postupovala v súlade so zákonom č. 308/2000 Z. z. a predloženie záznamu vysielania nie je možné považovať za predloženie dôkazu vo svoj neprospech. Predloženie záznamu vysielania predstavuje predloženie informácií, ktoré je vysielateľ povinný predložiť podľa zákona č. 308/2000 Z. z., je získaný na základe zákonného splnomocnenia a podmienok stanovených pri udelení licencie na vysielanie a preto nie je získaný v rozpore so zákonom.

Súd po preskúmaní danej veci postupom uvedeným vyššie dospel k záveru, že správny orgán v danom prípade konal v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážil dostatok relevantných skutočností pre svoje rozhodnutie, zistil riadne skutkový stav veci a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, z ktorých dôvodov napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je možné považovať v súlade so zákonom. Rada o výške sankcie rozhodovala na základe správneho uváženia v rozsahu zákonom predpokladanej právnej úpravy. Najvyšší súd nezistil, že by napadnuté rozhodnutie Rady vybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom č. 308/2000 Z. z. Rada v danej veci výšku pokuty náležite odôvodnila a súd nezistil dôvody na jej zníženie.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/087/2012 zo dňa 18. decembra 2012 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 1. októbra 2012, podľa ktorého je navrhovateľka povinná zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 500 eur. Účet najvyššieho súdu je vedený v B. V. pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.